

Hebreeën 11:24-26

Mozes heeft 1 geweigerd 2 gekozen 3 gezien 4 geloofd

Gemeente,

Je bent klaar op school en stel je voor: je krijgt een fantastische baan aangeboden. Het werk van je dromen en met een prachtig huis erbij met aangelegd zwembad in de tuin. Lease-auto van Jaguar. Salaris € 100,000 per jaar netto. Desgewenst mogelijkheid om eens op werkbezoek te gaan in Hongkong, in Johannesburg en op Hawaï.

En je doet het niet! Je zegt nee. Je weigert.

Zoiets moet het geweest zijn voor Mozes. Mozes die nu 40 jaar is. 36 jaar in het paleis van farao is geweest en heeft geleefd. Een prinselijk leven. Prachtige kamer. Luxe leven. Als zoon van farao's dochter gaan alle deuren en kansen voor hem open. Meneer die wenst maar en er wordt voor gezorgd. En het ligt zo voor hem open om hier de rest van zijn leven in te blijven. In dit paleisleven.

Maar Mozes deed het niet! Hij weigerde nog langer als zoon van farao's dochter door het leven te gaan.

1 geweigerd

Wat dan? Nou, hij ging uit om zijn broeders te bezien. Zijn broeders: dat was het volk Israël. Nog steeds in slavernij. Stenen maken, stenen sjuwen, steden bouwen. Met een slavendrijver erachter met de zweep in de hand, of met de laarzen met stalen neuzen aan. Om te slaan of te trappen. Dat zijn zijn broeders. Hij ging uit en bezag hen. Niet als een journalist om er een mooie reportage van te maken en dan weer terug te gaan naar het paleis. Maar om hen te bezoeken. Zich één met hen te weten, te delen in hun lijden, te helpen, te verlossen. Woorden die ook van de Heere Jezus gebruikt worden. We lezen vaak: en Hij ging uit en bezag de schare en Hij bezocht Zijn volk. En Hij was uitgegaan. Hij had het hemels paleis verlaten om Zijn volk te bezoeken. Zich één met hen te weten en te maken.

Dat beeld vertoont Mozes. Dat beeld vertonen alle gelovigen. Uitgaan en bezien en bezoeken om tot dienst te zijn. Verdienen om te dienen. Iets te betekenen voor de naaste, voor de gemeente, voor Gods rijk. Bijvoorbeeld in vakantie om een paar weken te helpen in een arm land. In je beroepskeus om dienend bezig te zijn, al verdient dat wat minder. In je geldbesteding om te geven waar dat kan en mag. In je vrijetijdbesteding omzien naar een eenzame, een weduwe, om met een collectebus rond te gaan.

En steeds geldt dan: je zou je tijd, je geld ook anders kunnen besteden. Puur voor jezelf. Om zelf van te genieten. Maar dat deed Mozes niet. Hij weigerde dat.

Hij weigerde. Let eens op dat woord. Weigeren. Wat zit daar in? Ik heb bijvoorbeeld nog nooit € 100.000 geweigerd. Om de simpele reden dat het me nog nooit is aangeboden. En dan kun je en hoef je ook niet te weigeren. Weigeren geeft aan: het word je wel aangeboden, aangereikt, misschien zelfs opgedrongen. Het komt ook voor bij Jozef. Toen Jozef in het huis van Potifar was. En diens vrouw hem aangreep en zei en lonkte en aandrong: lig bij mij. En Jozef weigerde het. Het werd hem opgedrongen. En: hij voelde van binnen dat het hem wel aantrok, dat zijn vlees wel wilde. Maar: hij weigerde.

Zo bezien is dat een heel Bijbels woord. Een woord uit het hart van het leven met God, van het leven van bekering en navolging. Dat je weigert. Dat er iets moois en makkelijk is. Luxueus, spannend, of dubieus, op het randje. En dat trekt aan je. Dat oefent aantrekkingskracht uit. En anderen zeggen ook: kom op jo, doe mee, ga mee. Is leuk, is gaaf. En je vlees wil ook wel, je voelt je vlees verlangen om toe te geven.

Maar je weigert. Je zegt 'nee' tegen je vlees, je zegt 'nee' tegen waar je voor gevraagd word. Dat kan in het groot zijn: een keus voor je leven. Dat kan in het klein zijn: een keus mbt één avond, één uitgaansgelegenheid, één programma of film. Je weigert. Net als Mozes. Als je dat zo invult, is weigeren dan niet aan de orde van de dag in het leven van bekering? Dat je 'nee' moet zeggen tegen wat zich aandient via media of anderszins. Dat je 'nee' moet zeggen tegen je vlees dat er zo naar trekt: rijkdom, eer, erotiek, dubieus genot. 'Nee' zeggen. Als rode draad door je leven heen. Als draad van strijd. Als draad van gebed: o Zoon maak mij Uw beeld gelijk!

Als je nog nooit geweigerd hebt, kun je dan volhouden dat je echt gelooft? Als je nooit 'nee' zegt tegen je vlees, tegen wat zich aandient? Maar altijd ja tegen je vlees en tegen verzoeking. Dan leef je met de stroom mee. De stroom van gemak, genot en eigen vlees. Die stroomt van God af. Steeds verder, steeds verder, tot je bij de waterval van je sterven komt en je valt naar beneden, voor eeuwig.

Wie nooit weigert, wie nooit zalig. Mozes heeft geweigerd.

2 gekozen

En nu gaan we verder bezien hoe hij dat gedaan heeft. Hoe hij dat gekund heeft. En dan stoten we op drie lagen, drie lagen die steeds een beetje dieper gaan. Hoe heeft Mozes kunnen weigeren? Hoe kan ik, hoe kan jij een weigerend leven leiden?

De eerste laag waar we op stoten is dat Mozes heeft verkozen. Verkiezende liever met het volk van God kwalijk behandeld te worden, dan in het paleis van Egypte te blijven. Verkiezende liever. Wat is dat: verkiezen, kiezen? Nou neem een voorbeeld. Voor wat jonge kinderen. Dat je moeder de eerste vakantiedag zegt: Wat wil je vanmiddag? Je mag kiezen. Wil je 10 euro of wil je mee naar het zwembad? Ja, ja, moeilijk. Je kan een tijdje nadenken. En geheid dat je dan een keer een denkt en vraagt: mag het niet allebei? Nee, dan is het geen kiezen meer. Kiezen is niet én-én, allebei, maar kiezen is óf-óf, één van beiden. En dat deed Mozes, daarom kon hij weigeren, omdat hij duidelijk koos.

Dan moeten we eens zien waartussen Mozes moest kiezen. Daar waren de schatten van Egypte. In het paleis en het leven als een prins. En in het paleis heerste de Egyptische godsdienst en cultuur. Van de zonnegod Ra, van alle afgoderij die daarbij hoorde. Niet voor niets wordt het ook genoemd de genieting der zonde. Leven zoals je zelf wilt. Wil je een keer dit doen, nou doe je dit, wil je een keer dat doen, nou dan doe je dat. De mogelijkheden zijn er voor. Je mag je eigen baas zijn. Al is het zo dat Mozes er niet aan meegedaan heeft, maar wie zal het zeggen, als jongen van 16, jongeman van 26. Maar dan nog: al heeft hij er niet aan meegedaan, hij liep er wel tussen. Hij zag het, hij hoorde het, hij ademde het in. En al was het zo dat hij eer niet zelf aan meedeed, wij zouden zeggen, dat hij niks verkeers deed, hij kon er ook niks goeds doen. Niks betekenen voor dat slavenvolk Israel. Hij kon er niets goeds doen, voor Gods volk, Gods gemeente, Gods rijk.

En dan dat andere leven: het leven van het volk Israel in Egypte. Slaven. Afgeranseld en afgebeeld. Letterlijk werken totdat ze er dood bij neervielen. Dat volk heeft het slecht. Lijden. Maar het is het volk met de belofte. Het is het volk waarvan God gezegd had: Ik zal u en uw nageslacht tot God zijn en in dit nageslacht zullen alle geslachten der aarde gezegend worden. En er waren er die daar ook uit leefden.

En nu laat Mozes merken: bij dat volk wil ik horen. Ik hoor daar ook bij en dat belijdt hij nu door ernaar toe te gaan. Dat volk is er nu nog: het verbondsvolk van God uit Israel en de heiden. Het volk met de belofte van de eeuwige erfenis. Misschien je opa of oma. Misschien je ouders, of uw kind. Die leven vanuit Gods belofte van Zijn heil.

Maar.....misschien worden ze wel kwalijk behandeld. Je klasgenoot die zegt dat hij die film niet heeft gezien. Je collega, die wegloupt als ze een filmpje laten zien op You Tube van erotiek. Ja, en dan laten merken: daar wil ik bij horen. Zo ben ik ook zo wil ik ook zijn in elk geval. Je mee laten uitlachen. Je mee laten aankijken.

Denk eens aan Noord Korea, aan Somalie, aan Eritrea, aan Kenia. Waar het volk van God kwalijk laten behandeld wordt. En daar en dan laten merken: daar wil ik ook bij horen. Laat ze mij dan ook maar kwalijk behandelen.

God vraagt dat je een keer belijdt. Ervoor uitkomt. Het laat merken. Niet alleen voor in de kerk, ook dat, maar ook in de klas, op je werk, op vakantie, waar dan ook. Ik wil horen bij dat volk van God, dat leeft uit Zijn belofte. Dat vraagt God van ons, van ons allemaal!

Nee, én-én kan niet. Dat kan niet: soms laten merken dat je bij de kerk hoort, en soms even niet thuis geven en doen wat je zelf het beste ligt. Je wilt best naar de kerk als het uitkomt, en misschien komt dat wel twee keer per zondag uit, maar je wilt ook wel eens kunnen doen wat je zelf trekt zonder met bekering rekening te hoeven houden. Nee, dat is geen kiezen. Dat is én-én.

Het is óf-óf. Of je leven willen behouden en dan zul je het verliezen. Je leven van: ik bepaal het zelf wel. Wat en wanneer het mij uitkomt doe ik mee met Gods volk, met de gemeente, en andere momenten maar niet. Je leven, de zeggenschap over je leven willen behouden. Dan verlies je het. Als je met tien touwen aan een sleepboot vastzit, en je snijdt er 9 door, maar 1 niet, dan ga je nog mee. Als je met tien zondige gewoonten, tegen elke gebod, vastzit aan de duivel, en je snijdt er 9 door, maar houdt 1 zondige gewoonte vast, ga je nog met hem mee. Of je leven verliezen. Verliezen aan God. Aan Hem overgeven. Nu en altijd. Zegt U het maar, doet U maar naar Uw belofte: mij vernieuwen naar Christus beeld. Je leven verliezen.

Heb je je leven verloren aan God? De zeggenschap van je leven kwijtgeraakt aan Hem? Zolang dat niet is, blijft het zoals het is, en dat is verkeerd. Want we kozen in Adam voor én-én. Dat is onze aard, onze zondige natuur. God dienen wanneer en voorzover het mij uitkomt. En als dat niet verandert is het verloren, blijft het verloren.

Bekeert u. Wij willen blijven schipperen, blijven van allebei wat, maar God zegt: bekeert. Verkies het volk van God met alles wat er aan vast zit. Bekeert u. Verkies het leven van Gods Kerk. Dan zul je kunnen weigeren. Steeds weer weigeren.

3 gezien

Maar: we vragen nog een keer: hoe kan dat? Hoe kon Mozes dat? Zo kiezen? Zo kiezen voor vervolging, kwalijk behandeld worden? Hoe kan een mens, een zondaar zo kiezen? Hoe kan ik zo kiezen?

Dan kijken we naar het volgende werkwoord. Achtende de smaadheden van Christus meerder rijkdom dan de schatten van Egypte. Hij heeft geacht. Gewogen, afgewogen. Vergeleken. Die twee dingen: het leven van dat volk van God én het leven in het paleis. En dan blijkt dat ik het net niet goed heb gezegd. Toen ik dat voorbeeld noemde van 10 euro of naar het zwembad. Want dat is moeilijk kiezen. Maar zo is het niet.

Het is een heel andere keus. Je moeder zegt: heb je liever 10 euro of dit belletje. Een blikken bolletje van 2 eurocent. Kijk, als je dat ziet, dan is de keus niet moeilijk. Dan kies je 10 euro. Dat blikken bolletje blinkt wel mooi, maar stelt niks voor. Alleen een baby, ja die zou anders kunnen kiezen. Die heeft nog het verstand niet om dat zo te zien. Die zou dat blinkende bolletje kiezen.

Zo ligt het: Want aan de ene kant is het de versmaadheid van Christus. Die versmaad, dat lijden is lijden om Christus wil. En het is lijden met Christus. Christus heeft ook geleden onder de spot en hoon en verdrukking van mensen. Het is met Christus. En als het met Christus is dan heeft het waarde. Alles wat met Christus is heeft onvergelijkelijke waarde. Vrede met Christus. Leven met Christus. Want het is van Hem. Door het verworven. Vanwege Zijn lijden en sterven. Dat Hij Zichzelf wil de geven. In Zijn liefde. Met Christus gestorven, en opgestaan. Dat wil zeggen: de vloek is voorbij, de straf is gedragen. Dat wil zeggen: met Christus delen in de vrede met God en het eeuwige, verzoende leven. En wat met Christus is, dat doet de genade, de gunst van God ontvangen en ervaren. Dat God laat merken: Ik heb u liefgehad met eeuwige liefde. Ik heb u tot Mijn kind aangenomen en Ik heb u lief meer dan een vader zijn kind liefheeft. Als iets met Christus is dat doet het de genade van de Vader ervaren. Dan is zelfs de versmaadheid van Christus zoet. Want ook, of juist, daarin laat God Zijn genade en nabijheid ervaren.

Dan heb je het niet over 10 euro, niet over 1000, 100.000 of miljard euro, dan heb je het over eeuwige rijkdom. Eeuwige vreugde en erfenis, waarvan hier en nu al stromen worden gegeven en genoten. Met Christus. Zijn onze ogen ervoor opengegaan?

En aan de andere kant, dat leven in het paleis, dat luxe, lekkere, makkelijke leven van genot, dat is de genieting der zonde. Genieting der zonde. Wat een uitdrukking he. Genieting der zonde. Hoe vreselijk, hoe diep is een mens gevallen dat hij van de zonde genieten kan en wil.

Zonde: dat is God de Vader trappen in Zijn Aangezicht. Dat is God de Zoon slaan op Zijn doornenkroon, slaan aan het kruis. En als je de HEERE kennen mag dan is het ook nog de Heilige Geest spugen in Zijn gezicht. En daarvan genieten.

Wat afgrijselijk en gruwelijk: je vader trappen, je oudste broer slaan, je moeder spugen en daarvan genieten. Dat een mens daarvan genieten kan, van zonde. Grote zonde, kleine zonden, och.....dat je daarvan genieten kan. Dat genot in het paleis is genieting der zonde.

En die is voor een tijd. Staat erbij. Voor een tijd. Die gaat voorbij. Dat gaat over. Dat eindigt een keer. O ja dat lijkt lang. Als je onder aan een wolkenkrabber staat en je kijkt omhoog dan duizel je zo hoog. Maar als je in een ISS station door de ruimte zweeft dan zie je misschien net een speldje omhoog steken. Zo kort en klein. Als je aan begin staat dan denk je: wat is dat lang, 80 jaar, 90 jaar kunnen worden. Wat een tijd. Maar uit de eeuwigheid gezien: 80, 90 jaar is een speldeknop, is bijna niets. En voor een tijd geeft ook aan: je weet niet wanneer. Niet voor 30 jaar, of voor 60 jaar, dat weet je niet. Het kan ook tot en met morgen zijn. Dat is onzeker, kan elke dag zijn. Zijn onze ogen ervoor opengegaan?

Genieting der zonde voor een tijd.

Als je het zo vergelijkt: versmaadheid van Christus tegenover genieting der zonde voor een tijd. Wat heb jij gekozen? Wat hebt u verkozen? Zijn er onze ogen voor open gegaan?

Gemeente in de prediking afgelopen seizoen is geprobeerd om dat te schilderen: hoe heerlijk alles van Christus is, ook al is het Zijn versmaadheid, dan nog. Zo rijk zo gelukkig, zo eeuwig en heerlijk. En is geprobeerd te laten zien: hoe kort, onzeker en vreselijk de genieting der zonde is. Opdat u zou verkiezen het leven met Christus. Opdat je haasten om Hem te leren kennen. Want wie kiest o verdwaasde voor het leven de dood? Voor Christus heil de zonden voor een tijd? Wie?

Iedereen. Ook ambtsdragers! We zijn van nature zo blind, zo zonder verstand dat we het bliken bolletje van de zonde voor een tijd verkiezen boven 10 euro, 100 miljard euro van Christus' heil. Zo dwaas. Alleen wedergeboorte maakt dat anders! Alleen Goddelijk ingrijpen, alleen levendmaking van de Heilige Geest doet dat.

4 geloofd

We vragen nog één keer: hoe dan? Hoe gaat dat dan? Hoe heeft Mozes dat gekund, die afweging maken? Hoe werkt de Heilige Geest dat? Hoe kunnen wij dat?

Door het geloof, staat er. Mozes heeft geweigerd. En hij kon weigeren omdat hij had gekozen. En Hij kon die keuze maken omdat hij had gewogen en gezien hoe het echt was. En hij had gewogen en gezien hoe het echt was, door het geloof.

Eén ding valt direct op. God verhoort gebeden van ouders. En hetzelfde geloof dat er was bij Amram en Jochebed blijkt er nu ook bij Mozes te zijn. Toch wel. Al was hij in het paleis terechtgekomen. Wat een omgeving! Al heeft het wel lang geduurd. Hij heeft het tot zijn 40e daar toch maar uitgehouden. Dat zijn ouders misschien dachten: dat is bekeken: hij heeft het daar zo naar zijn zin, hij blijft er maar. Maar nu, nu blijkt: God heeft gehoord!

Door het geloof heeft Mozes gezien, gekozen en dus geweigerd. Door het geloof. Dat geeft allereerst aan dat het geen kwestie is geweest dat Mozes zich heeft vermand. Dat Mozes heeft gedacht: ik moet hier weg. Ik ga laten zien dat ik een Israëliet ben. Een echte zoon van mijn ouders. Kom op, ik ga hier weg en ik.... Nee, zo niet. Daarmee redt je het niet. Zulke voornemens op zich die kunnen eventjes opvlammen en verandering geven, maar doven uit en vallen helemaal terug. Daar redt je het niet mee als het erop aankomt.

Daar hoeft het ook niet mee. God zij dank niet! Misschien heb je al zo vaak je voorgenomen: en nou ga ik stoppen, weigeren. Stoppen met films kijken, met popmuziek luisteren, met erotiek opzoeken, met meedoen met slechte vrienden, nou ga ik ermee kappen. En het lukte weer niet. Nou, zo hoeft het ook niet.

Door het geloof. En wie geloof zegt, zegt Jezus Christus. De meerdere Mozes. Oneindig meer dan Mozes. Hoe vaak staat in de Evangelien dat Jezus uitging en Hij zag de scharen. En dat Hij hen bezocht. Om te hulp te komen. En daaraan vooraf was het gegaan dat Jezus uitging. Uit de hemel ging, het hemelse paleis achter Zich liet. En deze aarde bezocht. Eén met ons wilde worden. Mens geworden, net als Adam. Hij liet Zich ook verzoeken, ook aanvallen, ook teisteren, ook verdrukken, ook onder de wet stellen. Hij werd onzer Eén, onder de vloek, de toorn van God. Tot aan het kruis. Want Hij had gezien en Hij was uitgegaan om te verlossen. Gedreven door de wil van Zijn Vader, door de liefde van Zijn hart. Om zondaren te verlossen van slavendienst der zonde, vloek der wet. Dat is het. En dat is Hij. Hij verlost. Hij is gekomen om te verlossen met Zijn werk en Zijn bloed. Te verlossen van slavernij der zonde en vloek der wet.

Wie heeft Hem nodig? Wie kan zonder Hem niet leven en sterven? Hier is Hij. Het Evangelie biedt Hem aan. Hem weigeren is je zaligheid weigeren. Is je vrede met God weigeren, je verlossing

weigeren. De Heilige Geest leert om Hem te omhelzen, Hem te ontvangen, je aan Hem toe te vertrouwen en over te geven. Dat is geloof.

En door dat geloof gaan je ogen open, ga je verkiezen wat je voorheen vreselijk leek, en ga je weigeren. Door het geloof. En door dat geloof ga je volharden en verwachten en weigeren het leven van de wereld. Want God zal Zijn heil geven. Door beproeving heen, door verdrukking en smaadheid heen, maar God zal Zijn heil geven! Er is vergelding van het loon. Dat is vergoeding. En loon wil zeggen: het komt pas erna. Zoals vroeger de mensen eerste werkten, de dag, de week en aan het einde van de dag, of van de week hun geld kregen. Daarna. God zal vergoeden. Zal dat doen. Nu is het strijden en lijden. Maar God zal het vergoeden. Met een gans zeer uitnemend gewicht der heerlijkheid. Dat zeer ver te boven gaat het kort genot van de zonde. Het lijden valt het niet tegenover de heerlijkheid aan ons geopenbaard. En nu al geproefd en gesmaakt, toch ook al, toch ook wel!

Ik volg Jezus niet om daardoor in de hemel te komen. Maar omdat ik in de hemel kom, verlang ik Jezus te volgen.

Door het geloof weet je dat, vertrouw je dat, ontvang je dat. Door dat geloof houd je het vol. Om te wegen, om te verkiezen, om te weigeren.

Later heeft Mozes het zelf gezegd: ik stel u voor het leven en de dood. De schatten van Egypte en het leven van het volk van God. De genieting der zonde en de versmaadheid van Christus. Kies dan het leven, in Jezus Christus!

Amen